Безсилен, лна, лно — лен. Който няма сила, е малосилен.

Безсилие, ср. липсване сила, слабост, ослабване.

Безсилица, ж. в. безсилие, оставане.

Безсловесен, сна, сно — сен. 1) който няма слава, 2) който прави работи които не са за слава и похвала, но за укор и хула. в. бесчестен.

Безсловие, ср. липсване слава, в. бесчестие.

Безсловесен, сна, сно, — сен, (лат. ед.) е от старото слово, което в древния български е имало значение, какъвто е бил и сега в другите езици. Затова се е приемало за езиците, които се отличават с реч, непроизвелива.

Безсловесность, ж. 1) скотство 2) безкнижность.

Безсмертен, тна, тно — тен, който няма смърт, неумиращ, който не е подвластен на смъртта. Безсмъртие, ср. неумиране, никога умиране.

Безсмертность, ж. свойство на нещо безсмъртно. Безсмъртность е тая или душата, която е в нас и е на човешкия род.

Безсмислен, на, но, — лен, който не разбира, който не мисли. 2) който не е разумен, 3) нещо, което няма смисъл, разум.

Безсмислица, ж. 1) това, що няма смисъл, 2) нещо, което е сторено или е сторено несъобразено.

Безсолен, лна, лно, — лен, нещо, което няма сол, на е посолено колкото трябва. § Безсолни думи, неприлични, блудкави, срамотни думи.

Безсоромен, на, но, лен. Който е безсрамен, който е сторен, не е сторено. в. несоромен, който е сторен, не е сторено, отъ саор и бръкнат и не отъ сторъ (предтурия) което не е българско.

Безсрамен, мна, мно, — мен. Който няма срам, не се засрамя, безстиден.

Безсрамничлив, ва, во, — вен, в. безсрамен, безочлив.

Безсрамник, м. 1) който няма срам, 2) който прави срамотни работи, които се срамува.

Безсрамница, ж. безсрамник в женски род.

Безсрамство, ср. липсване срам.

Безсрамность, ж. свойство на безсрамливи.

Безсребрник, м. който няма сребро, сребро. § обикновено се в. безсребрници, нямащи пари.

Безстрастен, стна, стно, — стен, (соф.) който няма страсти, 2) който не се разсърдява, не се разтъжа и е остава хладнокръвен, 3) равнодушен.

Безстрашие, ср. липсване страх.

Безстрашен, шна, шно, — шен 1) който няма страх, не се боя. 2) който не е страшен, неможе да изплаши.

Безстрашливен, ва, во, вен, който не остава страх.

Безсъвен, нар. 1) безсъвестно, 2) без съзнание, 3) несъзнателно.

Безсъвесен, сна, сно — сен, в. безсъвестен.

Безсъвестен, стна, стно — стен, 1) който няма съвест, съвести, съвест, 2) който не се съобразява не е съзнание, не е на себе си, не се осъзнава.

Безскърбен, бна, бно — бен, който няма скърб.

Безскръбие, ср. липсване на скърби.

1) който няма ума, неможе да говори 2) който няма разум, разсъдък, неможе да мисли, да разсъждава безсловесно, прилично. 3) човек безсловесен, безкнижен, неписмен, неграмотен. (отъ фр. слово, буква, безбуквен. — Дъщеря безсловесен = за много, на много. Тоя остави безсмъртно име. за много неще се помни, то пишна вечно.

Безсъчен, чна, чно, — чен, нещо, което няма сок, мъдрост, остроумие.